

Vergaderjaar 2000–2001

22 112

Ontwerprichtlijnen Europese Commissie

Nr. 173

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 14 november 2000

Overeenkomstig de bestaande afspraken heb ik de eer u hierbij zes fiches aan te bieden die werden opgesteld door de Werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC):

1. Besluit van het Europees Parlement en de Raad inzake een regelgevend kader voor *radiofrequentiebeleid* in de Europese gemeenschappen
2. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG inzake *maatregelen tegen luchtverontreiniging* door emissies van motorvoertuigen. (*koude start*)
3. Verordening van de Raad m.b.t. bijstand aan Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Federale Republiek Joegoslavië en Macedonië («*CARDS*»)
4. Initiatief van de Franse Republiek betreffende een ontwerpverordening (EG) van de Raad inzake de wederzijdse tenuitvoerlegging van beslissingen betreffende het *omgangsrecht*.
5. Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad betreffende een aantal maatregelen met betrekking tot een trans-Europees netwerk voor het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken over het intra- en extra-communautaire goederenverkeer (*EDICOM*)
6. Mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende het *compendium* met door de Gemeenschap in het kader van de ACS-EG-Raad van Ministers goed te keuren *beleidsrichtsnoeren voor specifieke samenwerkingsgebieden of -sectoren*.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. A. Benschop

Titel:

Besluit van het Europees Parlement en de Raad inzake een regelgevend kader voor radio frequentiebeleid in de Europese gemeenschappen

<i>Datum raadsdocument:</i>	6 september 2000
<i>nr. Raadsdocument:</i>	11 117/00
<i>nr. Commissiedocument:</i>	COM (2000) 407 final
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	V&W i.o.m. EZ, OCW, BZK, DEF

Behandelingstraject in Brussel:

Het document wordt behandeld in de raads werkgroep telecommunicatie, naar verwachting in de eerste helft van 2001. Het onderwerp zal t.z.t. worden geagendeerd op de Telecommunicatieraad.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar): nvt

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De Commissie wenst te komen tot strategische planning en meer harmonisatie op het gebied van het spectrum. Daartoe stelt zij een «*Senior Officials Group*» in die bestaat uit vertegenwoordigers van de Commissie en van de lidstaten, op hoog niveau. Die groep komt met enige regelmaat bijeen en geeft haar visie op het gebruik van en de toekomstige behoefte aan spectrum; bovendien adviseert deze groep de Commissie over beleidsmatige, economische en technische ontwikkelingen terzake. Tevens wordt een Radio Spectrum Comité ingesteld waarin de technische specialisten zitting hebben.

Op basis van overleg met de *Senior Officials Group*, kan de Commissie komen tot voorstellen voor harmonisatie van spectrum en terzake mandaten geven aan de CEPT (*Conférence Européenne des Postes et Télécommunications*).

Rechtsbasis van het voorstel: artikel 95 van het verdrag

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Alledrie positief. T.a.v. subsidiariteit is echter meer inzicht nodig in verband met sectoren van frequentiegebruik die niet onder de bevoegdheid van de Europese Commissie vallen, zoals nationale veiligheid en publieke omroep. T.a.v. deregulering is het de bedoeling dat meer harmonisatie en transparantie tot stand komt. De Commissie heeft echter nog niet goed aangegeven waar precies de schade voor het bedrijfsleven ontstaat en in welke landen er obstakels zijn t.a.v. transparantie en harmonisatie.

Nederlandse belangen:

Het Nederlandse belang is om tot een EU-visie over strategie inzake het gebruik van spectrum te komen en deze d.m.v. mandaten door de CEPT te laten uitwerken, met inachtneming van nationale belangen zoals nationale veiligheid en publieke omroep.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG): N.v.t.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure: Co-decisie

Fiche 2: «Koude start»

Titel:

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG inzake maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen. (koude start)

Datum Raadsdocument: 11 september 2000
nr. Raadsdocument: 11 266/00
nr. Commissiedocument: COM (2000) 487 def
Eerstverantwoordelijke ministerie: VROM i.o.m. V&W (RDW)

Behandelingstraject in Brussel: Het voorstel wordt behandeld in de Raadswerkgroep Milieu

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar): geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Doel van het voorstel is richtlijn 70/220 aan te vullen met lage-temperatuur-emissiegrenswaarden voor voertuigen met elektrische ontsteking. Het voorstel bevat grenswaarden waaraan nieuwe types personenwagens van de categorie M1 met een maximummassa van meer dan 2500 kg en/of geschikt voor meer dan 6 personen die voorzien zijn van een motor met elektrische ontsteking, en bestelwagens (N1) vanaf 1305 kg maximummassa met elektrische ontsteking moeten voldoen.

Vanaf 1 januari 2002 gaan de grenswaarden m.b.t. de koude start gelden voor nieuwe types voertuigen van de categorie M1 die bestemd zijn voor het vervoer van meer dan zes personen en/of een maximummassa hebben van meer dan 2500 kg.

Vanaf 1 januari 2003 gaan de eisen gelden voor nieuwe types voertuigen van de categorie N1, klassen II (maximummassa meer dan 1305 en minder dan 1760kg) en III (maximummassa meer dan 2500kg).

Rechtsbasis van het voorstel:

De maatregelen worden voorgesteld op basis van artikel 95 van het EG-Verdrag. Zij vormen een onderdeel van het Europese typegoedkeuringssysteem voor personenauto's en lichte bedrijfsvoertuigen. Deze aanpak van de regelgeving geniet de volledige steun van de marktdeelnemers.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief. De verplichtingen in het voorstel borduren voort op de Europese typegoedkeuring op basis van de kaderrichtlijn 70/220/EEG. Het betreft een aanvulling van de lage-temperatuuremissiegrenswaarden voor voertuigen met elektrische ontsteking. Door deze aanpassing zal de proef bij lage temperatuur ook gaan gelden voor nieuwe types personenauto's van de categorie M1 met een maximummassa van meer dan 2500 kg en/of geschikt voor meer dan zes personen die voorzien zijn van een motor met elektrische ontsteking en bestelwagens (N1) vanaf 1305 kg maximummassa. Deze vielen tot nu toe buiten het toepassingsgebied.

Nederlandse belangen:

Nederland streeft er naar dat voor de relatief kleine groep zware personenauto's en lichte vrachtwagens dezelfde strenge emissie-eisen gaan gelden als voor de andere personenauto's reeds gelden.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG):

Ter implementatie zal de Regeling keuringsvoorschriften motorrijtuigen luchtverontreiniging moeten worden aangepast. Deze regeling valt onder de Wet inzake de luchtverontreiniging.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

De besluitvormingsprocedure is gekwalificeerde meerderheid met co-decisie van het Europees Parlement.

Fiche 3: CARDS

Titel:

Verordening van de Raad m.b.t. bijstand aan Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Federale Republiek Joegoslavië en Macedonië

<i>Datum Raadsdocument:</i>	17 oktober 2000
<i>Nr. Raadsdocument:</i>	12 191/00
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM (2000) 628
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	BZ i.o.m. alle departementen

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Westelijke Balkan, Algemene Raad.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

Onderhandelingen over referentiebedrag CARDS wordt thans gevoerd in de Raad in relatie met referentiebedrag voor MEDA. CARDS en MEDA zullen gezamenlijk de 10 miljard € niet overstijgen. Verwachting is dat CARDS wordt vastgesteld tussen de 4.3 en 4.8 miljard € (periode 2000–2006)

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel

De ontvangende landen die de doelgroep uitmaken van de voorliggende nieuwe bijstandsverordening voor de Westelijke Balkan (*Community Assistance Programme for Reconstruction, Development and Stabilisation*, of kortweg **CARDS**) zijn: Albanië, Bosnië-Herzegovina, FRJ, Kroatië en Macedonië. Het programma zal worden ingezet om de doelstellingen van het Stabilisatie- en Associatieproces te verwezenlijken. De drie hoofddoelstellingen zijn:
institutionele ondersteuning op het gebied van rechtsstaat, mensenrechten en goed bestuur;
reconstructie en economische hervormingen;
regionale samenwerking.

Thans bestaan er twee afzonderlijke programma's voor de hulp aan de landen in de regio: PHARE en OBNOVA. Sommige landen/regio's ontvangen hulp uit PHARE en niet OBNOVA (Albanië), anderen krijgen wel OBNOVA-steun maar geen PHARE (Kroatië, Montenegro, Kosovo), tenslotte is er een groep die zowel OBNOVA als PHARE ontvangt (Bosnië, Macedonië).

Inhoudelijk is Nederland in grote lijnen een voorstander van de plannen van de Commissie. De samenhang in de hoofddoelstellingen tussen hulp, het stabilisatie- en associatieproces en de conditionaliteiten is goed uitgewerkt. Het werd voorts hoog tijd om de hulp aan de Westelijke Balkan te rationaliseren.

Financiële enveloppe

De Commissie heeft eind 1999 aangegeven in te zetten op een referentiebedrag van 5,5 miljard € voor de periode 2000–2006 met 2,3 miljard €

voor Servië. In ECOFIN van 8 mei en de Algemene Raad van 22 mei keerde een overgrote meerderheid van de lidstaten, w.o. Nederland, zich tegen dit bedrag aangezien zulks zou leiden tot openbreking van de Financiële Perspectieven als overeengekomen in Berlijn. Dit bedrag kan namelijk niet alléén worden gevonden via een herschikking in categorie IV (Extern beleid).

Voor NL is het van belang dat de vaststelling van het budget van CARDS (periode 2000–2006) in samenhang geschiedt met de overige programma's in categorie IV (o.m. MEDA) en binnen het voor deze categorie vastgestelde plafond.

Bij de bepaling van de omvang van het CARDS-programma moet rekening worden gehouden met de toegezegde steun van de internationale financiële instellingen en van bilaterale donoren.

Verder is Nederland van mening dat een deel van de reconstructie van de Balkan gefinancierd kan worden via leningen, o.m. door de Europese Investeringsbank. CARDS-steun geschiedt uitsluitend in de vorm van schenkingen.

Rechtsbasis van het voorstel: Art. 308 EG Verdrag

Subsidiariteit/proportionaliteit/deregulering

Naar Nederlands inzicht heeft het Stabilisatie- en Associatieproces (en dus het onderhavige programma) duidelijke meerwaarde t.o.v. de hulpinspanningen van de afzonderlijke lidstaten. Het door deze verordening voorgestelde optreden van de EU laat voldoende ruimte voor nationale activiteiten in de regio.

Positief.

Nederlandse belangen:

Reconstructie en stabilisatie in de Balkan is een van de topprioriteiten in het Nederlandse buitenlandse beleid. Tijdens de Europese Raden van Lissabon en Feira heeft Nederland de aanbevelingen van Commissaris Patten/Hoge Vertegenwoordiger Solana onderschreven dat het externe beleid van de Unie in de Westelijke Balkan dient te worden gerationaliseerd. De voorliggende verordening is een uitvloeisel van dit nieuwe beleid. Het is wel belangrijk dat de financiële enveloppe van de verordening voldoet aan de onder 10.a. weergegeven voorwaarden.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid cq decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG) N.v.t.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure: Raadplegingsprocedure

Fiche 4: Omgangsrecht

Titel:

Initiatief van de Franse Republiek betreffende een ontwerpverordening (EG) van de Raad inzake de wederzijdse tenuitvoerlegging van beslissingen betreffende het omgangsrecht

<i>Datum stuk:</i>	15 augustus 2000
<i>Gepubliceerd in:</i>	PbEG C 234/7 d.d. 15 augustus 2000
<i>nr. Commissiedocument:</i>	n.v.t.
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	JUST

Behandelingstraject in Brussel: Het initiatief zal worden besproken in het Comité voor Burgerlijk Recht. Agendering op de JBZ-Raad tijdens het Franse Voorzitterschap is niet waarschijnlijk.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

Nog niet bepaald. Wellicht consequenties i.v.m. betrokkenheid van de Commissie bij de follow-up.

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Doelstelling van de verordening is de totstandbrenging van een werkelijke Europese justitiële ruimte waarin onder andere de beslissingen inzake het omgangsrecht van kinderen van gescheiden paren ten uitvoer gelegd kunnen worden. Een vrijer verkeer van kinderen van gescheiden paren kan, aldus de preambule, in de Gemeenschap slechts bereikt worden door een nog vrijer verkeer van beslissingen die hen raken, hetgeen zal voortvloeien uit de wederzijdse erkenning van de executoriale kracht van die beslissingen en uit een versterking van de samenwerkingsmechanismen.

De inhoud:

- Rechterlijke beslissingen over omgangsrecht die conform de verordening «Brussel II» (nr. 1347/2000, PbEG L 160/19) zijn gegeven, worden zonder exequatur (rechterlijk verlof tot tenuitvoerlegging in de aangezochte staat) ten uitvoer gelegd in een andere EU-staat dan de staat waar zij zijn gegeven.
- De ouder die het omgangsrecht moet toestaan, kan in zeer specifieke, limitatief omschreven omstandigheden de rechter verzoeken de tenuitvoerlegging te blokkeren.
- Bij niet-inachtneming van de omgangsregeling door de ouder die het omgangsrecht heeft verkregen, kan de rechter van de EU-staat waar het omgangsrecht wordt uitgeoefend, de onmiddellijke terugkeer van het kind naar het woonland gelasten. De gronden om terugkeer te weigeren van het Haagse Kinderontvoeringsverdrag van 1980 (Trb. 1987, 139) zijn niet van toepassing.
- Het verblijf van het kind bij de ouder die het omgangsrecht heeft, kan voor de rechter van het land waar dat recht wordt uitgeoefend geen grond opleveren om zichzelf bevoegd te verklaren om de in het woonland van het kind gegeven beslissing inzake het omgangsrecht te wijzigen.
- Er wordt een stelsel van centrale autoriteiten in het leven geroepen die een aantal samenwerkingsverplichtingen hebben ter zake van het effectueren van het omgangsrecht.

Rechtsbasis van het voorstel:

Het voorstel is een uitvloeisel van de Europese Top van Tampere. In conclusie 34 is sprake van een voorstel tot verdere vermindering van de intermediaire maatregelen die nog altijd moeten worden genomen om een beslissing of een vonnis in de aangezochte staat te kunnen erkennen en ten uitvoer te leggen. Als eerste stap moeten deze intermediaire procedures worden afgeschaft voor titels met betrekking tot, onder meer, bepaalde vonnissen in familiegeschillen. (b.v. alimentatievorderingen en omgangsrecht).

Het Franse voorzitterschap baseert het voorstel op art. 61, onder c (vrij verkeer van personen), en art. 65, eerste lid EG-Verdrag. De rechtsbasis dient mede te worden beoordeeld in het licht van de vraag of de voorgestelde middelen (afschaffing van het exequatur, samenwerkingsverplichtingen) de eigenlijke doelstelling van het voorstel verwezenlijken.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Subsidiariteit:

Het voorgestelde optreden behoort niet tot de exclusieve bevoegdheden van de Gemeenschap. Artikel 65, eerste lid heeft weliswaar betrekking op samenwerking in burgerlijke zaken met grensoverschrijdende gevolgen,

met inbegrip van de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, maar hieraan voegt het eerste lid wel toe «voor zover nodig voor de goede werking van de interne markt». Verder betreft de kwestie transnationale aspecten die ook door optreden van de lidstaten zouden kunnen worden geregeld. Bovendien kan optreden in EG-verband in deze kwestie niet effectiever worden geacht dan optreden in andere internationale fora, m.n. de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht. Daarbij zij aangetekend dat het probleem van de effectuering van het omgangsrecht zich niet beperkt tot het grondgebied van de Europese Unie. Het is derhalve op z'n minst twijfelachtig of het voorstel de subsidiariteitstoets doorstaat.

Proportionaliteit:

Het voorliggende voorstel vormt een uitwerking van conclusie 34 van Tampere. Deze conclusie spreekt van de erkenning van beslissingen, niet van de uitvoering ervan. De vraag kan rijzen of de deelnemers aan de Europese Raad van Tampere aan deze conclusie de draagwijdte hebben willen toekennen die daaraan thans wordt verleend. Verder spreekt conclusie 34 over minimumnormen. In het Franse voorstel is van minimumnormen geen sprake. Nederland meent dat eerst minimumnormen moeten worden gesteld alvorens men overweegt het exequatur af te schaffen.

Tenslotte laat de huidige opzet geen of weinig ruimte voor nationale besluiten. Wellicht zou die ruimte moeten worden vergroot.

Nederlandse belangen:

Nederland kan het belang onderschrijven van een betere tenuitvoerlegging van beslissingen op het terrein van het omgangsrecht, zoals blijkt uit het partij zijn van Nederland bij internationale verdragen op dit gebied. Het huidige voorstel doorkruist echter de in internationaal verband gemaakte afspraken en leidt tot een onevenwichtige benadering van het vraagstuk. Nederland is eerder voorstander van uitbreiding van de bestaande afspraken in internationaal verband en zou er de voorkeur aan geven dat in de Europese Unie wordt besloten tot collectieve ratificatie door alle EG-lidstaten van het Haagse Kinderbeschermingsverdrag.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

Het voorstel beweegt zich op een gebied waarop een veelheid van verdragen bestaat waaraan Nederland gebonden is of waarbij Nederland voornemens is partij te worden (Haags Kinderbeschermingsverdrag 1961, in werking in 9 EG-staten; Haags Kinderontvoeringsverdrag 1980 en Verdrag Luxemburg 1980 van de Raad van Europa – beide in werking in alle EG-staten –, Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996 – door Nederland ondertekend, nog niet in werking –, ontwerp Raad van Europa-Verdrag; Verdrag New York inzake de Rechten van het Kind). De verdragen hebben een mondiale potentie. De afstemming van een nieuw EG-instrument op deze instrumenten zal problemen opleveren, zo niet onmogelijk zijn, nu belangrijke bepalingen van enige verdragen worden doorkruist. Nederland heeft er belang bij dat het functioneren en de grotere acceptatie van deze verdragen, wereldwijd, niet worden verstoord. Het voorstel vergroot de kans van verstoring aanzienlijk.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure: Het voorstel is reeds ter advisering aan het EP voorgelegd.

*Titel:***Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad betreffende een aantal maatregelen met betrekking tot een trans-Europees netwerk voor het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken over het intra- en extra-communautaire goederenverkeer (EDICOM)**

Datum Raadsdocument: 26 juli 2000
Nr. Raadsdocument: 10 624/00
Nr. Commissiedocument: COM(2000) 458 def. COD
 2000/0201
Eerstverantwoordelijke Ministerie: EZ (CBS)

Behandelingstraject in Brussel:

Het document wordt behandeld in de raads werkgroep Statistiek, en vervolgens in Coreper. Co-decisie procedure met het Europees Parlement (zie ook punt 14). Behandeling in raads werkgroep Statistiek is gestart op 28 juli 2000.

Consequenties voor EG-begroting in EURO per jaar:

Conform begrotingslijn B5-721 in deel B van de begroting:

2000	2001	2002	2003	2004
9 962 M€	9 998 M€	10 228 M€	10 401 M€	10 611 M€

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De inwerkingtreding van de interne markt in 1993 betekende een ingrijpende verandering voor het statistisch meetapparaat voor het goederenverkeer tussen de landen van de Europese Unie: de douane-aangiften werden vervangen door een systeem gebaseerd op de rechtstreekse verzameling van statistische informatie bij de ondernemingen (Intrastat). Met het oog op de ontwikkeling van een dergelijk systeem werd het EDICOM programma voor de periode 1996-1999 vastgesteld bij Raadsbeschikking. De nu voorliggende beschikking is een vervolg hierop. De nieuwe beschikking, die door het EP en de Raad dient te worden vastgesteld, is tot stand gekomen na uitgebreide evaluatie van de resultaten van het vorige besluit, en uitgebreide consultatie met statistische bureaus, verschillende comités en de Europese organisaties voor het bedrijfsleven (FEBI).

De ontwerpbeschikking kenmerkt zich door een concreet overzicht van maatregelen, die een weerslag zijn van een nieuwe strategie voor de statistiek van de intra- en extracommunautaire handel. Die strategie is erop gericht te voldoen aan de toenemende en hogere eisen van gebruikers van informatie voor betrouwbare, nauwkeurige en tijdige statistische informatie. Anderzijds is de strategie erop gericht om modernere methoden te ontwikkelen die leiden tot vermindering van de administratieve lastendruk voor berichtgevers. Hierbij zal bijvoorbeeld worden onderzocht hoe met behulp van moderne communicatiemiddelen snellere resultaten kunnen worden geboekt.

Rechtsbasis van het voorstel:

Artikel 285 EG-Verdrag; Verder: Beschikking 1999/126/EG, Verordeningen 3330/91/EEG en 1172/95/EG

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Het voorliggende besluit voldoet aan het subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel. Er is ook een ex ante-evaluatie opgesteld van acties die in het kader van deze beschikking kunnen worden uitgevoerd.

Daarin is per actie een subsidiariteitstoets uitgevoerd. Gezien het feit dat het om statistieken over intra- en extracommunautaire handel gaat is het noodzakelijk dat op communautair niveau acties worden ontwikkeld, gericht op verbetering van de informatie. De resultaten van de acties komen ten goede aan de betrokken communautaire en nationale instellingen en de berichtgevers.

De nationale instanties verantwoordelijk voor de intra- en extracommunautaire statistiek (in Nederland het CBS) zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van de maatregelen. De nationale instanties dienen voorstellen in, waarna wordt bezien of deze voorstellen voldoen aan het gestelde pakket van eisen. Het werkprogramma wordt vervolgens d.m.v. de beheerscomité-procedure vastgesteld. Uit het besluit volgt geen nadere regelgeving op nationaal niveau.

Nederlandse belangen:

De voorgestelde maatregelen komen overeen met het Nederlandse beleid gericht op de vermindering van de administratieve lastendruk voor het bedrijfsleven. Modernere waarnemingstechnieken zijn hierbij onmisbaar. Anderzijds zijn de maatregelen gericht op de productie van betrouwbaardere en tijdige resultaten van deze statistiek. Nederland heeft zich o.m. in de ECOFIN-raad gebonden een actieplan uit te voeren dat leidt tot versneling van de macro-economische resultaten van de onderhavige statistiek, noodzakelijk voor de monitoring van de monetaire en economische performance van de Euro-area.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG): Geen

Rol EP in de besluitvormingsprocedure: Volgens artikel 285 EG-Verdrag (codecisie)

Fiche 6: Compendium beleidsrichtsnoeren ACS/EG

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende het compendium met door de Gemeenschap in het kader van de ACS-EG-Raad van Ministers goed te keuren beleidsrichtsnoeren voor specifieke samenwerkingsgebieden of -sectoren

<i>Datum Raadsdocument</i>	10 juli 2000
<i>nr. Raadsdocument:</i>	10 216/00
<i>nr. Commissiedocument:</i>	COM(2000)424 def.
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	BZ/OS i.o.m. EZ, LNV, OC&W, VROM, VWS, V&W, SZW. (deelonderwerpen)

Behandelingstraject in Brussel:

Tijdens de bijeenkomst van het ACS-EG-Comité van Ambassadeurs op 26 september is ingestemd met een schriftelijke goedkeuringsprocedure. Het Compendium dient te worden goedgekeurd door de ACS-EG-Raad van Ministers.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar): Geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Het onderhavige compendium bevat gedetailleerde referentieteksten over de doelstellingen, beleidsoriëntaties en operationele richtsnoeren op specifieke samenwerkingsgebieden en -sectoren. Deze vormen het beleidskader voor de ontwikkelingssamenwerking van de EU met de landen die bij het verdrag van Cotonou zijn aangesloten. In tegenstelling tot de bij het Lomé-Verdrag gevolgde procedure, waarbij

de voor steun in aanmerking komende gebieden en de beleidsmatige doelstellingen uitvoerig in het verdrag werden beschreven, hebben de partijen bij het verdrag van Cotonou (de opvolger van Lomé) besloten om deze meer gedetailleerde beleidsrichtsnoeren en -oriëntaties samen te brengen in een compendium De nieuwe overeenkomst van Cotonou geeft, wat de samenwerkingsstrategieën betreft, slechts een algemeen kader, waarin de nadruk wordt gelegd op de doelstellingen en prioriteiten. Door de nieuwe opzet wordt een flexibel mechanisme verschaft dat het mogelijk maakt de specifieke beleidsrichtsnoeren voor de verschillende samenwerkingsgebieden op gezette tijden aan te passen.

Het Compendium bestaat naast een inleiding uit de volgende hoofdstukken.

2. Economische ontwikkeling (paragrafen: 2.1. Landbouw- en plattelandsontwikkeling; 2.2. Ontwikkeling van het vervoer; 2.3. Industriële ontwikkeling; 2.4. Ontwikkeling minerale hulpbronnen; 2.5. Energieontwikkeling; 2.6. Handels- en bedrijfsontwikkeling; 2.7. Ontwikkeling van het dienstverkeer; 2.8. Ontwikkeling grondstoffen.

3. Sociale en menselijke ontwikkeling (paragrafen: 3.1. Onderwijs en opleiding; 3.2. Samenwerking op het gebied van wetenschap, techniek en research; 3.3. Gezondheid en voeding; 3.4. HIV/AIDS; 3.5. Bevolking en gezinsplanning; 3.6. Culturele ontwikkeling.

4. Thematische (sector doorsnijdende) onderwerpen: paragrafen: 4.1. Gender; 4.2. Milieu; 4.3. Institutionele ontwikkeling en capaciteitsopbouw.

5. Handelsgerelateerde vraagstukken. De volgende gebieden worden pro memorie genoemd. Ze worden uitgewerkt wanneer daaraan behoefte ontstaat: 5.1. Mededingingsbeleid; 5.2. Bescherming van intellectuele eigendomsrechten; 5.3. Normalisatie en certificatie; 5.4. Sanitaire en fytosanitaire maatregelen; 5.5. Handel en milieu. 5.6. Handel en arbeidsnormen; 5.7. Consumentenbeleid en bescherming van de gezondheid van de consument.

6. «Actoren van het partnerschap»: paragrafen: 6.1. Informatievoorziening aan en overleg met niet-overheidsactoren; 6.2. Gedecentraliseerde samenwerking.

Rechtsbasis van het voorstel:

Het betreft vooralsnog een mededeling. Besluitvorming over het compendium geschiedt op basis van artikel 20, lid 3, van de ACS-EG-Partnerschapsovereenkomst van Cotonou.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Subsidiariteit: het compendium vloeit voort uit de ACS-EU-Samenwerkingsovereenkomst. De ontwikkelingsdoelstellingen van deze overeenkomst kunnen per definitie niet alleen door de lidstaten zelf worden verwezenlijkt. Als vorm van EG-optreden laat de samenwerkingsovereenkomst voldoende ruimte voor actie van de lidstaten in het verdragsgebied. Nederland hecht wel aan goede afstemming tussen Commissie en lidstaten. Positief.

Nederlandse belangen:

Als partij bij de Overeenkomst van Cotonou heeft Nederland belang bij dit goed uitgewerkte compendium, hetgeen een duidelijk kader vormt voor verdere ontwikkelingssamenwerking met de ACS-staten. Nederland kan het compendium gebruiken om het beleid richting te geven in door Nederland voorgestane zin.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG): Geen.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Het betreft vooralsnog een mededeling, die het EP uiteraard op de agenda kan plaatsen, maar waarover geen besluitvorming plaats vindt waarbij het EP een formele rol heeft. Een besluit tot goedkeuring van het compendium vormt geen besluit met rechtsgevolgen in de zin van artikel 300, lid 2, tweede alinea van het EG-verdrag. Over het verdrag van Cotonou zelf is het EP geraadpleegd.